

Mirador **Jordi Pujol i Solel** expresident de la Generalitat de Catalunya

Ha mort un home fort

Joan Triadú amb Jordi Pujol durant una presentació d'un premi l'any 2001 ■ ÒSCAR MACH

D'en Triadú se'n poden dir moltes coses, i bones. Però sobretot vull subratllar això: en Triadú era un home fort.

Què és la fortalesa? És la virtut moral que ens permet suportar l'adversitat. I que ens ajuda a vèncer la por. I que per tant ens permet mantenir viva l'esperança.

Que és el que en

Triadú ha fet durant tants anys: mantenir viva l'esperança, però no una esperança vana, sinó una esperança alimentada per tantes i tantes iniciatives. És a dir, no una esperança que no s'arriba a materialitzar, sinó una esperança que produïa llibres, i escoles, i eines de defensa de la nostra cultura, i iniciatives de tota mena. I que produïa gent.

Jo mateix en sóc testimoni. Quan tenia disset anys i l'anava a veure en aquell magatzem de teixits del carrer de les Carolines, a Gràcia, ell em transmetia coneixements, però sobretot m'inculcava fe, convicció, esperit de compromís; no per quatre dies, sinó per tota una vida. Al servei de Catalunya.

En Triadú ha mort en un moment difícil

per al nostre país. Que dues coses relacionades amb en Triadú ens han d'ajudar a superar. La primera, aquesta fortalesa que ja he dit, que comporta una fidelitat fonda i operativa. En Triadú mai no va ser només un predicador, va ser també un home d'acció. I sobretot un home que pagava amb la pròpia persona. La segona, la capacitat

de fer-nos valorar el que som i el que tenim. I el que hem fet. És el que fa quan diu que el segle XX ha estat un Segle d'Or per Catalunya. Mirat amb els ulls de les dificultats de cada dia pot no semblar-ho. Mirat amb perspectiva, ho és. Ell ens ho explica i enforteix la nostra autoestima. I fent-ho ajuda a donar continuïtat i qualitat al nostre poble. ■